

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ivo Pospíšila, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Michala Bobka v právní věci žalobce: **L. H.**, zastoupen JUDr. Lubošem Vosykou, advokátem se sídlem Zázvorkova 2006/8, Praha 5, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o návrhu na povolení obnovy řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného vedené Krajským soudem v Ostravě – pobočka Olomouc pod sp. zn. 72 A 23/2023 a návrhu na vyslovení neúčinnosti doručení usnesení ze dne 13. 3. 2024, č. j. 72 A 23/2023 - 54, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočka Olomouc ze dne 24. 10. 2024, č. j. 72 A 23/2023-85,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **s e v r a c í** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupce, advokáta JUDr. Luboše Vosyky, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Městský úřad Šumperk uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 a písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Žalovaný následně podané odvolání zamítl.

[2] Žalobce se proti napadenému rozhodnutí bránil žalobou, kterou krajský soud odmítl pro opožděnost usnesením ze dne 13. 3. 2024, č. j. 72 A 23/2023 - 54, stejně jako Nejvyšší správní soud podanou kasační stížnost v usnesení ze dne 20. 5. 2024, č. j. 1 As 80/2024 - 29. Následně žalobce podal krajskému soudu návrh na obnovu řízení o žalobě.

[3] Krajský soud tento návrh shledal nepřipustným a nyní napadeným usnesením jej odmítl. Obnova řízení je totiž přípustná pouze proti rozsudku vydanému v řízení o ochraně před zásahem správního orgánu a ve věcech politických stran a politických hnutí. V posuzované věci však šlo o žalobu proti rozhodnutí podle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

II. Kasační stížnost

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl usnesení krajského soudu kasační stížností.

[5] Stěžovatel obsáhle poukázal na vady správního řízení spočívající v nesprávném postupu správních orgánů. Spáchání přestupku považoval za neprokázané a rozhodnutí o přestupku je dle jeho názoru založené na nedostatečných důkazech, jelikož *„přestupek nebyl vizuálně povinně zaznamenaný a to ani případně nouzově na mobilním telefonu dopravní hlídky a nelze jej dovodit ani matematicky z přesného výpočtu rychlosti a délky jízdní dráhy dopravní hlídky PČR a navrhovatele.“* Dále uvedl, že vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti, a existuje tedy důvod k obnově řízení u krajského soudu. Závěrem prezentoval důvody pro vyslovení neúčinnosti doručení předchozího usnesení krajského soudu, kterým byla jeho žaloba odmítnuta pro opožděnost. Ty měly spočívat zejména v tom, že mu napadené usnesení krajského soudu nebylo řádně doručeno. Doručováno mu totiž bylo v obálce typu č. III namísto obálky typu I.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti kasační stížnosti. Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, *opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.*

[7] Důvody pro podání kasační stížnosti taxativně vymezuje § 103 odst. 1 s. ř. s. a stěžovatelem uplatněné důvody nelze obsahově podřadit ani pod jeden z těchto důvodů.

[8] Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.). Předmětem řízení o kasační stížnosti je proto rozhodnutí krajského soudu, což odpovídá i roli Nejvyššího správního soudu jako vrcholného soudního orgánu (čl. 92 Ústavy), který zajišťuje jednotu a zákonnost rozhodování soudů ve správním soudnictví (§ 12 odst. 1 a 2 s. ř. s.) (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 27. 2. 2024, č. j. 8 Azs 172/2020 - 66, č. 4592/2024 Sb. NSS, bod 43). Aby byly kasační námitky způsobilé věcného projednání, musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě napadené rozhodnutí krajského soudu. Stěžovatel je povinen uvést konkrétní argumentaci zpochybňující závěry vyslovené v napadeném rozhodnutí soudu (srov. např. rozsudek NSS ze dne 15. 2. 2017, č. j. 1 Azs 249/2016 - 38; nebo ze dne 29. 1. 2015, č. j. 8 Afs 25/2012 - 351).

[9] Stěžovatel proti závěrům krajského soudu nijak nebrojí a nereaguje na argumentaci obsaženou v napadeném usnesení. Místo toho se opakovaně vrací k údajným pochybením policejní hlídky a správních orgánů v řízení o přestupku nebo obsáhle odkazuje na zcela nesouvisející judikaturu různých soudů. Jinak řečeno, stěžovatel v kasační stížnosti nijak nereflexuje to, jakým způsobem na jeho návrh reagoval krajský soud.

pokračování

[10] Stěžejním důvodem, na jehož základě krajský soud odmítl návrh na obnovu řízení je to, že zákon připouští obnovu řízení pouze proti rozsudku vydanému v řízení o ochraně před zásahem správního orgánu a v řízení ve věcech politických stran a politických hnutí (§ 114 odst. 1 s. ř. s.). V případě stěžovatele se však jedná o řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, obnova řízení tak není přípustná.

[11] Stěžovatel v kasační stížnosti zmínil i požadavek na vyslovení neúčinnosti doručení předchozího usnesení, kterým byla jeho žaloba odmítnuta pro opožděnost. K tomu kasační soud uvádí, že ani tato argumentace nesměřuje proti napadenému usnesení. Pro úplnost lze dodat, že tuto otázku posoudil kasační soud již v předchozím řízení a shledal ji nedůvodnou (usnesení NSS č. j. 1 As 80/2024 - 29, body 13 až 17).

[12] Smyslem kasačního řízení je přednést kvalifikovanou polemiku s argumentací krajského soudu. Tato polemika může být méně nebo více zdařilá; vždy však musí být z textu kasační stížnosti patrná alespoň nějaká snaha reagovat na konkrétní závěry krajského soudu, případně zdůraznit přílehavou judikaturu a přesvědčivě prezentovat ty žalobní argumenty, které stěžovatel pokládá za nejpádnější. Stěžovatel se v tomto případě ani nesnaží kvalifikovaně polemizovat se závěry krajského soudu či uvést konkrétní důvody, které by se alespoň vzdáleně blížily důvodům podle § 103 odst. 1 s. ř. s. Jak sám stěžovatel v závěru kasační stížnosti trefně shrnuje „[p]ředmětem tohoto podání navrhovatele k NSS ČR bylo jen vhodně nastínit vyvinuté úsilí občana a jeho dosud marný boj se státní mocí k obraně svých zaručených práv.“ Kasační soud nezpochybňuje, že to tak stěžovatel subjektivně vnímá; k věcnému projednání kasační stížnosti to však samo o sobě nestačí.

[13] Závěrem se kasační soud pozastavuje nad kvalitou kasační stížnosti, která hrubě vybočuje z obvyklých standardů tohoto typu podání. Jedná se o nesrozumitelný a po všech stránkách mimořádně nekvalitní text obsahující velké množství pravopisných, stylistických a syntaktických chyb. Advokát, kterým musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti dle zákona povinně zastoupen, by měl garantovat určitou minimální odbornou úroveň, které se však v tomto případě nepodařilo ani zdaleka dosáhnout.

IV. Závěr a náhrada nákladů řízení

[14] Z výše uvedeného vyplývá, že kasační stížnost je dle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřipustná, neboť se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl [§ 104 odst. 4 s. ř. s. a § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.].

[15] O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[16] Byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí navrhovateli zaplacený soudní poplatek (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Proto soud vrátil stěžovateli soudní poplatek k rukám jeho zástupce.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. ledna 2025

Ivo Pospíšil
předseda senátu